

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **J. K.**, zast. JUDr. Zdeňkou Jedličkovou, advokátkou, se sídlem Bašty 413/2, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, za účasti osob zúčastěných na řízení: I) Ing. Z. Š., a II) M. K., zast. Mgr. Václavem Kotkem, advokátem se sídlem tř. Kpt. Jaroše 10, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2015, č. j. JMK 70348/2015, sp. zn. S-JMK 29944/2015 ODOS, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 6. 2017, č. j. 62 A 108/2015 - 119,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Městský úřad Tišnov (dále též „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím (dodatečným stavebním povolením) ze dne 24. 11. 2014, č.j. MUTI 8659/2014/OD/Vk-9, podle § 129 odst. 2 a 3 a § 115 stavebního zákona za použití čl. II. přechodných ustanovení zákona č. 350/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů a některé související

zákony, dodatečně povolil stavbu účelové komunikace na pozemcích parc. č. X a parc. č. X v k. ú. Ž., která má sloužit jako příjezd k jedinému rodinnému domu, a stanovil podmínky pro provedení této stavby.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 6. 2015, č. j. JMK 70348/2015, sp. zn. S-JMK 29944/2015 ODOS, na základě odvolání žalobce podle § 90 odst. 1 písm. c) změnil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak, že „*ve výrokové části 'III. Vydává rozhodnutí o námitkách účastníků řízení' – se za bod 'Námitka č. 14 Mgr. Petra Vodky...' doplňuje bod ve znění: Námitka č. 12 (dle číslování v podání ze dne 9. 1. 2013) Mgr. Petra Vodky zastupujícího účastníky řízení pana J. K.e a paní B. K. týkající se správnosti znaleckého posudku RNDr. Minola se zamítá*". Dále žalovaný podle § 90 odst. 5 správního řádu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve zbytku potvrdil.

[3] Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, v níž uvedl, že v předmětném stavebním řízení je dodatečně povolována stavba účelové komunikace, která se nachází v těsné blízkosti (cca 2,5m) rodinného domu žalobce, který je dřevostavbou. Žalobce má proto obavy z možných destrukčních účinků vyvolaných užíváním dodatečně povolené stavby.

[4] Správním orgánům obou stupňů žalobce vytknul, že se nezabývaly jeho námitkami. Správní orgány vycházely zejména ze znaleckého posudku RNDr. Minola ze dne 27. 9. 2010, který však nemohl reagovat na námitky žalobce ze dne 9. 1. 2013 a na vyjádření společnosti GEOtest Brno, a.s. (dále též „GEOtest") ze dne 26. 11. 2010, které obsahuje závažné námitky stran správnosti tohoto posudku. Znalecký posudek RNDr. Minoly vychází pouze z projektu rodinného domu žalobců, který ale neodpovídá skutečnosti, statistické posouzení bylo provedeno pouze výpočtem, a má tak orientační charakter.

[5] Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je podle žalobce nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť nebyly zhodnoceny všechny navržené a provedené důkazy a v jeho rozhodnutí zcela absentuje vlastní zhodnocení věci. Správní orgán prvního stupně tak neodstranil vady, pro které bylo jeho předchozí rozhodnutí zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 3. 2014, č. j. JMK 48157/2013.

[6] Správní orgán prvního stupně dostatečně nezdůvodnil, jak se vypořádal se závěry ostatních posudků a proč právě znalecký posudek RNDr. Minola použil jako podklad pro rozhodnutí. Neuvádí, jakým způsobem opatření navržená k úpravě podloží eliminují předpokládané destrukční účinky vyvolané stavbou, které jsou popsány v závěrečné zprávě a vyjádření GEOtest. V rozporu s pokynem žalovaného se správní orgán prvního stupně nezabýval vyjádřením GEOtest ze dne 2. 12. 2010, které reaguje na znalecký posudek RNDr. Minola. Při místním šetření naměřená vzdálenost okraje stavby od stěny rodinného domu 2,4 m až 2,6 m, se neshoduje se znaleckým posudkem RNDr. Minola, který tuto vzdálenost předpokládá v rozmezí od 2.5 m do 3.2 m. Správní orgán prvního stupně ignoroval námitku žalobce, že tloušťka zdiva garáže je 0,2 m, nikoli 0,3 m, jak uvádí znalecký posudek RNDr. Minola. S ohledem na žalobcem tvrzené vady znaleckého posudku měl správní orgán prvního stupně zadat zpracování nového znaleckého posudku. Žalobce upozornil na skutečnost, že v předmětném řízení jde o dodatečné povolení stavby,

v němž je stavebník povinen prokázat, že jsou naplněny podmínky pro dodatečné povolení stavby a že stavba nebude vyvolávat negativní účinky ve vztahu k sousedním nemovitostem.

[7] Závěrem žalobce zmínil, že dle technické zprávy je konstrukce účelové komunikace navržena na denní intenzitu 15 těžkých nákladních vozidel. Správní orgány se však nezabývaly tím, jaký by měl denní provoz 15 těžkých nákladních vozidel vliv na dům žalobce a že na začátku stavebního řízení se uvažovalo pouze o provozu osobních automobilů. Přitom podle závěrečné zprávy i posudku GEOtest by provoz nákladních vozidel vedl k vyboulení stěn a následnému zřícení domu žalobce.
[8] Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 9. 5. 2017, č. j. 62 A 108/2015 – 119, žalobu zamítl. K poukazu žalobce na vyjádření GEOtest ze dne 26. 11. 2010, krajský soud uvedl, že obsahuje ničím nedoložené připomínky jak proti závěrům posudku RNDr. Minola, tak proti připojenému statickému posudku zhotovitele PEEM, spol. s r. o., který vypracoval Ing. Jiří Chalabala.

[9] K bodu a) námitky č. 12 uplatněné žalobcem v řízení o dodatečném povolení stavby krajský soud uvedl, že pokud Geotest ve vyjádření uvádí, že tloušťka zdiva garáže zjištěná při terénní rekognoskaci je 0,2 m, není zřejmé, zda byla zjištěna odhadem či měřením, a proto k této námitce nelze přihlédnout. V bodu b) námitky č. 12 žalobce uvedl, že dle ČSN 730035 se zatížení stavebních konstrukcí vlivem vozidel uvažuje na obdélníkových plochách nikoli na kruhových, což znalec RNDr. Minola přehlíží. Krajský soud i tuto námitku považoval za nedůvodnou, neboť je na zvážení znalce, jaké argumenty a jaké podklady použije ve svém znaleckém posudku. Ing. Jiří Chalabala, autor části statického posouzení, je autorizovaná osoba pro statiku a dynamiku staveb a jako odborník podal nestranné posouzení. Na podporu svého tvrzení pouze převzal graf z normy ČSN 731001 „Základová půda s plošnými základy“ a dále s normou již ve svém posouzení nepracoval. Pouze s ohledem na použití tohoto grafu nelze podle krajského soudu argumentovat, že posouzení je vadné. Ohledně správnosti posouzení, že na vzdálenost 3 m nemůže dojít k reálnému statickému ovlivnění stěny garáže tlakovou vodorovnou silou vlivem statického působení motorového vozidla jedoucího po dodatečně povolované komunikaci, krajský soud poukázal na závěr žalovaného, který uvedl, že v posudku RNDr. Minola je uvedeno, že znalecké posouzení bylo vypracováno na základě odborných zkušeností. Krajský soud poukázal na závěry žalovaného rovněž ve vztahu k bodu c) námitky č. 12, neboť z odůvodnění rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že správní orgány se obsahem vyjádření GEOtest zabývaly.

[10] Správní orgány se podrobně zabývaly všemi námitkami uplatněnými žalobcem. Správní orgán prvního stupně sice opomenul námitku uvedenou v podání žalobce ze dne 9. 1. 2013 pod č. 12. Toto opomenutí však napravil žalovaný, který se touto námitkou podrobně zabýval na str. 5 až 6 svého rozhodnutí. Námitka č. 14 byla vypořádána správním orgánem prvního stupně v rámci vypořádání námitky č. 10. na str. 15 – 16. Správní orgán prvního stupně dále na str. 14 a 15 svého rozhodnutí uvedl, že otázka stavby inženýrských sítí není předmětem řízení o dodatečném povolení stavby účelové komunikace. Žalovaný uvedl, že pokud žalobce v námitkách poukazoval na vyjádření Ing. V., projektanta domu žalobce, tak ten neuváděl, že příčinou deformací na domu žalobce je

budovaná účelová komunikace. Žalovaný dále uvedl, že Ing. V. není znalcem v oboru statiky a své vyjádření vypracoval pouze jako odborný názor projektanta rodinného domu. Námitka nepřezkoumatelnosti proto není důvodná.

[11] Ke sporné otázce, zda byla námitka destrukčních účinků a narušení statiky domu žalobce v důsledku stavby účelové komunikace správními orgány posouzena správně, krajský soud uvedl, že jestliže dva původní podklady předložené správnímu orgánu prvního stupně (posouzení RNDr. Fojtíka a posudek GEOtest) obsahovaly rozporné závěry, bylo zcela namístě, že správní orgán prvního stupně zadal vypracování znaleckého posudku znalci RNDr. Minolovi, a to za situace, kdy bylo vyřešení odborné otázky účinků stavby účelové komunikace na sousední dům nezbytné. Žalovaný se přiklonil k závěru RNDr. Minola a nikoli k posudku GEOtest, a to z důvodů v rozhodnutí vysvětlených a podle krajského soudu logických.

[12] Ohledně možných destrukčních účinků vyvolaných stavbou a provozem na předmětné komunikaci vycházely správní orgány z projektové dokumentace a současně posudku RNDr. Minola. Namítal-li žalobce, že to byl stavebník, kdo byl povinen doložit splnění podmínek ve smyslu § 129 odst. 2 stavebního zákona, tak stavebník k otázce destruktivních účinků předložil posouzení RNDr. Fojtíka, které bylo potvrzeno posudkem RNDr. Minola, který dospěl k závěru, že obava žalobce z negativního působení provozu na komunikaci je zbytečná a je nepravděpodobné, že by mohlo dojít k poškození sousedního domu, což opřel o zjištěné geologické poměry, vlastnosti zemin a statický posudek.

[13] Při ohledání na místě stavby dne 30. 9. 2014 správní orgán prvního stupně zjistil, že se tato vzdálenost komunikace od stavby žalobce pohybuje od 2,4 do 2,6 m. RNDr. Minol naproti tomu vycházel ze vzdálenosti v rozmezí od 2,5 do 3,2 m (tedy vzdálenosti 2,0 m až 2,2 m oplocení od stěny garáže a 0,5 m až 1 m oplocení od komunikace), je tedy zřejmé, že naměřená hodnota se zčásti nepřekrývala s předpokládaným intervalem v posudku. K tomu žalovaný na straně 5 napadeného rozhodnutí uvedl, že podmínkou povolení stavby bylo její dobudování podle projektové dokumentace, která předpokládá vzdálenost od oplocení v hodnotě 0,48 m. Rozdíl mezi naměřeným údajem a projektovaným odstupem vysvětlil žalovaný tím, že v době ohledání stavba nebyla dokončena a nebyly osazeny obrubníky. Po dokončení bude vzdálenost odpovídat projektované vzdálenosti a bude činit 2,5 m. Žalovaný v této souvislosti také přiléhavě upozornil na skutečnost, že posudek GEOtest vycházel ze vzdálenosti oplocení od kraje povolované účelové komunikace 0,1 m, což neodpovídá výše uvedenému. Krajský soud tak neshledal důvodnou ani námitku, že znalec RNDr. Minol vycházel z nesprávné vzdálenosti účelové komunikace od domu žalobce.

[14] Žalovaný rovněž správně vycházel z projektové dokumentace domu žalobce, podle níž je šířka zdi garáže 0,3 m. Pokud došlo k tomu, že žalobce projektovou dokumentaci nedodržel, nemůže se nyní dovolávat toho, že stěna garáže jeho domu má ve skutečnosti šířku pouze 0,2 m. Znalec RNDr. Minol však podrobně zdůvodnil, proč nemůže dojít k negativnímu vlivu komunikace na dům žalobce.

[15] Výpočet ve zprávě GEOtest namítaný žalobcem vycházel z porušených vzorků zeminy. Je třeba rozlišovat negativní účinky stavby předmětné komunikace na straně jedné a následného provozu na ní na straně druhé. Krajský soud se ztotožnil se žalovaným, že navržení konstrukce účelové komunikace na denní intenzitu patnácti těžkých vozidel denně ještě neznamená, že po ní bude skutečně takový provoz probíhat, a to i s ohledem na skutečnost, že předmětná komunikace povede toliko k jedinému rodinnému domu. Má-li být zvýšená doprava způsobena výstavbou nového domu, k němuž může v budoucnu předmětná účelová komunikace rovněž vést, pak je třeba připomenout, že se jedná o otázku související s případným budoucím povolováním tohoto domu a podmínky jeho výstavby budou předmětem řízení týkajícího se stavby tohoto domu.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[16] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel") včas kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."). Stěžovatel krajskému soudu vytknul, že se nezabýval v žalobě tvrzeným zásahem do práv stěžovatele podle čl. 11 a čl. 36 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Správní orgány i krajský soud upřednostnily závěry znalce RNDr. Minola, ze kterých zcela nekriticky vycházely, s poukazem na jeho nezávislost.

[17] Správní orgán měl zadat revizní znalecký posudek, vyžádat si stanovisko RNDr. Minola, popř. provést konfrontaci autorů obou odborných posudků. Pokud fakticky oba posudky zmiňují, že neměly pro přesné výpočty a závěry potřebné vzorky nebo že nevycházely ze skutečného stavu stavby, měl správní orgán nařídit místní šetření ve vztahu ke skutečné situaci na místě stavby. Správní orgány se nevypořádaly se skutečnostmi a námitkami obsaženými ve vyjádření GEOtest ze dne 26. 11. 2010 a pouze toto vyjádření odmítly. Porušily tak § 68 odst. 3 správního řádu.

[18] Odůvodnění krajského soudu nekriticky přebírá vadnou argumentaci správních orgánů, Vyjádření GEOtest je založené na odborném názoru a posouzení, stejně jako závěry RNDr. Minola, přičemž GEOtest i RNDr. Minola shodně neměli k dispozici vzorky pro přesné výpočty. Ve vztahu k námitce stran tloušťky zdi garáže krajský soud fakticky pouze zkopíroval text z rozhodnutí správního orgánu, který doplnil sdělením, že vyjádření GEOtest neobsahuje informaci o tom, odkud byla čerpána informace o tloušťce zdiva 0,2 m. Z uvedeného však nevyplývá, z jakého důvodu má absence zdroje informace o tloušťce zdiva ve vyjádření GEOtest vliv na důvodnost námitky stěžovatele.

[19] S námitkou zpochybňující správnost tvrzení, že na vzdálenost tří metrů nemůže dojít vlivem statického působení motorového vozidla k reálnému statickému ovlivnění stěny garáže, se krajský soud podle stěžovatele vypořádal vágně a nepřezkoumatelně a stejně jako u ostatních námitek pouze využil text rozhodnutí správního orgánu. Správnost svého závěru opřel o tvrzení, že vyplývá z odborných zkušeností znalce RNDr. Minola, který však přiznal, že nemá potřebné vzorky. Závěr krajského soudu proto podle stěžovatele je nepodložený a jeho obava z dopadů na stěnu garáže nebyla ničím vyvrácena, přestože vyvrácena být mohla, např místním šetření či zajištěním potřebných vzorků.

Znalec RNDr. Minol stejně jako GEOtest přiznávají orientační charakter svých výpočtů. Správní orgány i krajský soud rozhodly na základě odborné zkušenosti znalce, přestože nebylo možné zajistit podklady a provést konkrétní výpočet. V této souvislosti žalobce uvedl, že pokud odborné zkušenosti znalce nejsou dostatečné, dojde k narušení statiky garážové zdi a bude stěžovateli způsobena majetková újma, popř. dojde ke zranění či úmrtí osob v důsledku sesunutí garážové zdi. Podobným způsobem se krajský soud nedostatečně vypořádal s námitkou č. 12 bod c). Ani dalšími opakovaně uplatněnými námitkami se krajský soud věcně nezabýval a pouze odkázal na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně na str. 10 – 17. Zcela tak absentuje vlastní posouzení věci krajským soudem, který pouze mechanicky přebírá text napadených správních rozhodnutí. Krajský soud se nezabýval zákonností postupu správních orgánů při vypořádání námitky č. 14, kterou podřadily pod námitku č. 10. Tato námitka, v níž stěžovatel upozorňoval na poškození jeho domu v minulosti stavbou inženýrských sítí, tak zůstala nevypořádána. Stěžovatel si je vědom toho, že stavba inženýrských sítí není předmětem tohoto řízení, destruktivní následky stavby v blízkosti jeho domu nicméně bezpochyby součástí tohoto řízení jsou.

[20] Stěžovatel nesdílí závěr krajského soudu, že se správní orgán k závěrům znalce RNDr. Minola přiklonil z jasných a přezkoumatelných důvodů, neboť má za to, že správní orgány se dopustily zneužití správního uvážení a překročily meze volného hodnocení důkazů, když zcela bez důvodu daly přednost znaleckému posudku RNDr. Minola. Správní orgány měly rozhodovat podle skutečného stavu a nikoli podle dokumentace a ujištění stavebníka. Stěžovatel nesouhlasil ani s argumentací krajského soudu, že vyjádření GEOtest vycházelo z nesprávné vzdálenosti 0.1 m kraje dodatečné povolované účelové komunikace od oplocení stěžovatele.

[21] Stěžovatel dále vyjádřil nesouhlas se závěry správních orgánů a krajského soudu v otázce posouzení tloušťky zdiva garáže. Jejich povinností je zkoumat skutečný stav věci a nikoli vycházet pouze z projektové dokumentace. Stěžovatel se rovněž pozastavil nad úvahou krajského soudu, že navržení komunikace na provoz patnácti těžkých vozidel denně ještě neznamená, že jich tam bude skutečně 15 denně jezdit. Správní orgán by měl naopak vždy počítat s krajními hodnotami a z nich vycházet. Není možné jednostranně selektivně vybrat rozmezí či hodnoty, které se správnímu orgánu hodí.

[22] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti plně ztotožnil s výrokem i odůvodněním kasační stížností napadeného rozsudku Krajského soudu v Brně. Poukázal na skutečnost, že znalecký posudek RNDr. Minola byl vyhotoven na objednávku správního orgánu prvního stupně jako revizní znalecký posudek za účelem odstranění rozporů v konkurujících si posouzeních – „Zprávy o inženýrsko-geologickém posouzení“ RNDr. Karola Fojtíka z listopadu 2009 a „Posouzení vlivu dopravy a výstavby inženýrských sítí na zdivo rodinného domu č.p. X v Ž.“ (GEOtest, březen 2010). Žalovaný poukázal na důvody, pro které se správní orgány přiklonily ke znaleckému posudku RNDr. Minola, a neztotožnil se s poukazem stěžovatele na odbornost společnosti GEOtest, neboť zpracovatel vyjádření GEOtest Ing. J. P., CSc., není autorizovaná osoba pro statiku a dynamiku staveb ani znalec v oboru těžba, odvětví geologie (inženýrská geologie, mechanika zemin, poruchy staveb z geologických příčin), na rozdíl od zpracovatelů znaleckých posudků RNDr. Minola a Ing. Jiřího Chalabaly. Následné

vyjádření GEOtest se nevypořádává s výtkami RNDr. Minola vůči posouzení GEOtest. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že se řádně vypořádal s námitkami stěžovatele, včetně námitek č. 12 a 14, a poukázal na závěr znaleckého posudku RNDr. Minola, dle kterého je nepravděpodobné, že by působením provozu na účelové komunikaci mohlo dojít k poškození domu stěžovatele.

[23] Osoby zúčastněné na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřily.

III. Posouzení kasační stížnosti

[24] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátkou. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[25] Kasační stížnost není důvodná.

[26] Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona, *stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.*

[27] Námitce, v níž stěžovatel krajskému soudu vytknul, že se nezabýval v žalobě tvrzeným zásahem do práv stěžovatele podle čl. 11 a čl. 36 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod Nejvyšší správní soud nepřisvědčil. Stěžovatel k závěru o porušení těchto ustanovení dospěl s poukazem na pochybení správních orgánů, kterých se měly dopustit. Krajský soud však žádné stěžovatelem tvrzené pochybení správních orgánů neshledal, z čehož je zřejmé, že neshledal ani porušení výše uvedených ustanovení Listiny a Úmluvy, byť to v kasační stížností napadeném rozsudku výslovně neuvedl. Ve vztahu ke stěžovatelem tvrzenému porušení čl. 6 Úmluvy, Nejvyšší správní soud uvádí, že k porušení tohoto článku v posuzované věci ani dojít nemohlo, neboť přestože v předmětném řízení mohlo být nepřímo dotčeno vlastnické právo stěžovatele k jeho domu, výsledek předmětného správního řízení nemohl mít přímý vliv na existenci, rozsah či výkon vlastnického práva žalobce, neboť o tomto právu nebylo v řízení rozhodováno.

III. a) Závěry znaleckého posudku

[28] Nejvyšší správní soud se dále zabýval věcně námitkami stěžovatele proti posudku RNDr. Minola. Znalec posudek vypracoval na základě objednávky správního orgánu

prvního stupně. Tento znalec je držitelem odborné způsobilosti MŽP provádět, projektovat a vyhodnocovat geologické práce a oprávnění Státní báňské správy k provádění geologických prací a je člen České asociace inženýrských geologů a znalec pro obor těžba, odvětví geologie se specializací inženýrská geologie, mechanika zemin a poruchy staveb. K vypracování statického posudku pak byl dále přizván autorizovaný inženýr pro statiku a dynamiku staveb Ing. Jiří Chalabala ze společnosti PEEM, spol. s. r. o. RNDr. Minola ve znaleckém posudku uvedl, jaké mu byly předány podklady. Jednalo se o částečně si konkurující posudky - inženýrskogeologické posouzení základových poměrů pro výstavu inženýrských sítí a komunikace na parcele č. X v k. ú. Ž., vypracované v listopadu 2009 RNDr. Karolem Fojtíkem, z něhož vyplývá, že uvažovaná stavba komunikace a inženýrských sítí neovlivní negativně okolní stavby a posudek GEOtest z března 2010, jehož zpracování si objednal žalobce, z něhož vyplývá, že by výstavbou komunikace a provozem těžkých vozidel mohla být negativně ovlivněna statika sousedního domu stěžovatele. RNDr. Minol dále obdržel projektovou dokumentaci domu stěžovatele. Dne 12. 5. 2010 se seznámil se situací a dne 14. 5. 2010 a 15. 9. 2010 byla provedena terénní rekognoskace stávajícího stavu staveniště a domu žalobce, včetně fotodokumentace.

[29] RNDr. Minol popsal geologické poměry v dané lokalitě a výsledky zjištěné z kontrolní kopané šachtice. Konstatoval, že z geologické dokumentace kopané šachtice a částečně také z přiložené fotodokumentace lze uvažovat o velmi výrazné podobnosti vlastnosti popsaných zemin v obou předchozích posudcích. Dále se zabýval geotechnickými vlastnostmi zemin. Za zásadní nedostatek posudku společnosti GEOtest označil, že nebyly odebrány neporušené vzorky zemin, které by jednoznačně doložily potřebné parametry pro statický výpočet, které byly místo toho doplněny pouze normovými hodnotami (např. stanovení úhlu vnitřního tření). Uvedené normové hodnoty jsou uvedeny v nejméně příznivé spodní hranici, na základě kterých by bylo možné očekávat, že výkopy nemohou být provedeny se svislými stěnami, jelikož by došlo k okamžitému sesouvání bočních stěn výkopů, což se však nestalo, jak je patrné také z fotografie kopané sondy poblíž domu stěžovatele.

[30] Znalec Minol dospěl k závěru, že vzhledem k charakteru zemin popsaných v obou předchozích posudcích nemůže při budování přípojky plynu dojít k ovlivnění domu žalobce. Při budování účelové komunikace uvažované kolem oploceného domu stěžovatele bude nutné dodržet zásady pro budování komunikací a jejich konstrukčních vrstev. Následně popsal, jakým způsobem je třeba s ohledem na charakter zemin v lokalitě postupovat při výstavbě plánované účelové komunikace. Konstatoval, že jestliže je oplocení parcely, na níž se nachází dům stěžovatele, ve vzdálenosti cca 2 až 2,2 m od stěny garáže, je pravděpodobné, že uvažovaná účelová komunikace nebude vedena v těsné blízkosti stávajícího oplocení, ale bude budována minimálně 0,5 – 1 m od oplocení. Pak nemůže prakticky dojít k ovlivnění domu žalobce, zvláště bude-li komunikace budována dle veškerých zásad budování komunikací a jejich jednotlivých konstrukčních vrstev. Znalec poukázal na skutečnost, že při výstavbě kanalizace a vodovodního řadu nedošlo k narušení domu žalobce, přestože výkopy vodovodního řadu a zejména kanalizace byly výrazně hlubší, než uvažované výkopy přípojky plynu a výstavba komunikace. Obava

z negativního působení provozu na uvažované soukromé účelové komunikaci tak je zbytečná a je nepravděpodobné, že by mohlo dojít k poškození domu stěžovatele.

[31] V souvislosti s posudkem RNDr. Minola byl vypracován také statický posudek Ing. Jiřím Chalabalou ze společnosti PEEM, spol. s r. o., v němž je mimo jiné uvedeno, že v zájmovém prostoru se nalézají značně kohezní (soudržné) jílovito-písčité hlíny. Tuto skutečnost dokládá zpráva o inženýrsko-geologickém posouzení od RNDr. Karola Fojtíka a sondy provedené a zdokumentované v blízkosti plánované vozovky, které byly použity z posudku GEOtest. Ing. Jiří Chalabala konstatoval, že vlastní výkopy prováděné v soudržných zeminách nemohou ovlivnit dům žalobce a není třeba se touto problematikou dále zabývat. Rodinný dům žalobce je řešen jako lehká dřevostavba, která má v boční části směrem k uvažované vozovce vybudovanou podzemní garáž. Konstrukce garáže je v dokumentaci pro stavební řízení zachycena rozdílně v textové části technické zprávy, kde je uvedeno, že svislé nosné zdivo garáže v podzemí tl. 300 mm je z betonových tvárnic. Ve výkresu základů je však uvedena šířka základů 400 mm a zdivo v části pro uložení stropu je nakresleno v tl. 300 m, ale nad základovým pasem je rozděleno na dvě samostatné zdi v tl. 140 a 160 mm. Statický výpočet GEOtest použil velmi nízkou normovou hodnotu pro zeminu třídy F6-CL a tloušťka stěny podzemní garáže byla stanovena na 0,2 m. Ing. Chalabala konstatoval, že nemá potřebné laboratorní výsledky provedené na neporušených vzorcích a nemá k dispozici průkazné údaje o způsobu provedení garážové zdi, může tedy postupovat pouze na základě svých odborných zkušeností. Stejně tak statický výpočet provedený společností GEOtest má jen orientační charakter. S hodnotou součinitele bočního tlaku zeminy nad 0,55 se Ing. Chalabala setkal pouze jednou za svou více jak 29-ti letou praxi. Soudržná jílovitá zemina s tímto parametrem byla plastická, kašovité konzistence a nedržela svislý tvar. V posuzované věci je tato hodnota vyloučena provedenou sondou, kdy jílovitá zemina je pevné konzistence a tvaru. Znalec následně použil graf z ČSN 731001, který ukazuje průběh napětí pod malým kruhovým základem a simuluje průběh zatížení pod kolem nákladního automobilu. Z grafu plyne, že ve vzdálenosti 2,5 m od zdroje zatížení končí jakékoliv ovlivnění okolí. Plot je od stěny garáže vzdálen 2,2 m. Krajní poloha kola vozidla se bude reálně nalézat nejblíže 3m od objektu podzemní garáže. Na tuto vzdálenost nemůže dojít k reálnému statickému ovlivnění stěny garáže domu žalobce tlakovou vodorovnou silou vlivem statického působení normového vozidla jedoucího po plánované komunikaci. K přenesení dynamických účinků z vozovky na rodinný dům žalobce by mohlo dojít pouze za specifických podmínek. K vyloučení účinků je třeba, aby vozovka byla vybavena standardním způsobem navrženým tlumícím štěrkopískovým podsypem, bylo provedeno oddrenážování vozovkové pláně a srážkové vody svedeny od domu stěžovatele. Návrh vozovky by měl zpracovat odborně způsobilý specialista v daném oboru. Daleko větší ovlivnění stěny garáže než od vozidel na plánované komunikaci může nastat od přirozené svahové vody, která může vytvořit vanový efekt a hromadit se mezi stěnou a zeminou. Znalec dospěl k závěru, že stěžovatel se nemusí obávat negativního působení vlivem statického zatížení od zamýšlené účelové komunikace a vozidel na ní jezdících. Šíření dynamických rázů bude eliminováno štěrkopískovou vrstvou, která je součástí standardního vozovkového krytu.

[32] S ohledem na výše uvedené má Nejvyšší správní soud za to, že znalec RNDr. Minol disponuje pro předmětnou věc potřebnou odborností, pro vypracování svého posudku měl k dispozici potřebné podklady, přičemž mimo jiné vycházel z ohledání předmětné lokality a své závěry přehledně, logicky, přesvědčivě a srozumitelně odůvodnil. Ve věci působil jako nezávislý znalec ustanovený správním orgánem. Vyjádřil se k posouzení GEOtest a zdůvodnil, že tento posudek nevyhodnotil věc správně v důsledku použití nesprávných kritérií při výpočtech a posouzení věci. Závěry znaleckého posudku RNDr. Minola se shodují se statickým posouzením Ing. Jiří Chalabaly. S přihlédnutím k těmto skutečnostem považuje Nejvyšší správní soud postup správních orgánů a krajského soudu, které při posouzení věci vycházely ze závěrů znalce RNDr. Minola, za správný.

[33] Stěžovatel dále v kasační stížnosti s poukazem na tloušťku zdi jeho garáže 0,2 m zpochybňoval závěry znaleckého posudku RNDr. Minola a tvrdil, že tento posudek nevychází ze skutečného stavu. Této argumentaci stěžovatele Nejvyšší správní soud nepřisvědčil, neboť má stejně jako krajský soud za to, že (pokud nebylo stěžovatelem doloženo něco jiného) rozhodující je v tomto ohledu projektová dokumentace domu stěžovatele, která byla součástí stavebního povolení jeho domu a z níž vycházel i znalec RNDr. Minol. V této projektové dokumentaci je uvedena tloušťka zdi 0,4 m resp. 0,3 m.

[34] V souvislosti s touto námitkou stěžovatele Nejvyšší správní soud dále uvádí, že znalec RNDr. Minol vycházel ze vzdálenosti okraje domu stěžovatele od účelové komunikace v rozmezí od 2,5 m do 3,2 m. Toto rozmezí se sice částečně nepřekrývá s touto vzdáleností zjištěnou na místě stavby při ohledání dne 30. 9. 2014, která činí 2,4 m až 2,6 m. Jak však přiléhavě konstatoval žalovaný a krajský soud, v době ohledání stavba nebyla dokončena a nebyly osazeny obrubníky. Po dokončení bude nejmenší vzdálenost odpovídat projektové vzdálenosti obrubníků od oplocení (0,48 m) a bude činit 2,5 m, neboť oplocení se nachází ve vzdálenosti 2,0 – 2,2 m od domu stěžovatele. Lze tedy konstatovat, že posudek RNDr. Minola vychází ze skutečného stavu.

[35] Závěr krajského soudu, že GEOtest vychází z chybného předpokladu, že doprava po plánované účelové komunikaci bude probíhat podél oplocení stěžovatele ve vzdálenosti 0,1 m, je správný. Krajský soud totiž přiléhavě poukázal na závěr žalovaného, že podmínkou povolení stavby bylo její dobudování podle projektové dokumentace, která, jak již bylo uvedeno výše, předpokládá vzdálenost obrubníků plánované účelové komunikace od oplocení 0,48 m. Znalec RNDr. Minol tedy vycházel z odpovídající vzdálenosti, když konstatoval, že uvažovaná komunikace bude budována minimálně 0,5 m – 1 m od oplocení pozemku stěžovatele.

III. b) Námitky týkající se procesních vad v řízení před správními orgány

[36] Tvrzení stěžovatele, že správní orgány se vůbec nezabývaly námitkami ve vyjádření GEOtest, nevzaly jej v potaz, formálně je odmítly jako nepoužitelné a nevypořádaly se skutečnostmi a námitkami obsaženými ve vyjádření GEOtest, není pravdivé. Již správní orgán prvního stupně totiž na str. 15 svého rozhodnutí poukázal na skutečnost, že nelze naplnit předpoklad společnosti GEOtest, že doprava bude probíhat 0,1 m od oplocení stěžovatele, neboť dle projektové dokumentace bude ve vzdálenosti 0,48 m od oplocení

osazen betonový obrubník a proto provoz v praxi bude probíhat nejméně ve vzdálenosti 0,6 m od oplocení. Zpráva GEOtest počítá dle znaleckého posudku vypracovaného RNDr. Minolem ve svých výpočtech pouze s normovými hodnotami určenými na nejméně příznivé spodní hranici a nezohledňuje opatření k úpravě podložení (výměna zeminy v podložení, položení netkané separační geotextilie), které je projektovanou dokumentací navrženo i pro další eliminaci možného šíření dynamických rázů z provozu, ani zásady pro vybudování komunikací a jejich konstrukčních vrstev. Na str. 17 svého rozhodnutí dále uvedl, že se vyjádřením GEOtest zabýval. Vycházel však ze znaleckého posudku RNDr. Minola, neboť byl vypracován jako nezávislý a překonává dříve předložené zprávy. Poukázal na skutečnost, že pro eliminaci možného šíření dynamických rázů z provozu na účelové komunikaci byly stanoveny příslušné podmínky pod body 12 – 17 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a to podmínky k dodržování zásad pro vybudování komunikací a jejich konstrukčních vrstev, k režimu prací kolem svahu výkopů, k ochraně základové spáry, k realizaci pláně i konstrukce vozovky či k hutnění. Žalovaný na tyto závěry správního orgánu prvního stupně poukázal a ztotožnil se s nimi.

[37] Krajský soud pak k námitce žalobce, že správní orgán prvního stupně neuvedl, jakým způsobem a na základě čeho navržená opatření eliminují předpokládané destruktivní účinky uvedené ve zprávě a vyjádření GEOtest uvedl, že příslušné námitky týkající se opatření ohledně destrukčních účinků vzniklých v důsledku provádění stavby byly vypořádány a poukázal na výše uvedené závěry správního orgánu prvního stupně a znalce RNDr. Minola. Není tedy pravdou, že krajský soud nereflektoval námitku stěžovatele, který správním orgánům vytýkal nevypořádání se s vyjádřením GEOtest, jak tvrdí stěžovatel v kasační stížnosti.

[38] Stěžovatel dále namítal, že správní orgán měl zadat revizní znalecký posudek, vyžádat si stanovisko RNDr. Minola, popř. provést konfrontaci autorů obou odborných posudků. Nejvyšší správní soud uvádí, že správní orgán prvního stupně právě takto postupoval, neboť v situaci, kdy měl k dispozici posudky společnosti GEOtest a RNDr. Karola Fojtíka s protichůdnými závěry, požádal RNDr. Minola o nezávislý odborný posudek, z kterého potom při posouzení věci vycházel. Z obsahu posudků RNDr. Minola a Ing. Jiřího Chalabaly je zřejmé, že nebylo ani třeba provádět místní šetření ke skutečné situaci na místě stavby, neboť znalcům byla situace na místě známa z fotodokumentace, opakované rekognoskace na místě a několika vzorků zeminy. S ohledem na výše uvedené se ve vztahu k předmětným znaleckým posudkům Nejvyššímu správnímu soudu dále jeví požadavek stěžovatele na zjišťování dalších skutečností nadbytečný a procesně neekonomický.

[39] Stěžovateli lze přisvědčit v tom, že posudky RNDr. Minoly i Ing. Jiří Chalabaly zmiňují, že neměly potřebné laboratorní výsledky provedené na neporušených vzorcích pro přesné výpočty. Tato skutečnost však těmto znaleckým posudkům podle Nejvyššího správního soudu neubírá na přesvědčivosti, neboť své závěry zdůvodnily poukazem na faktický stav na místě (vyplývající ze složení půdy v předmětné lokalitě a fotodokumentace) a poukázali na skutečnost, že GEOtest při svých výpočtech vycházel z nereálných hodnot.

[40] S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že nelze přisvědčit ani námitce stěžovatele, že správní orgány nezjistily řádně skutkový stav a porušily § 52 správního řádu. Stejně tak není důvodná námitka, že správní orgány porušily § 2 odst. 1, 2 a 4 a § 3 správního řádu a ignorovaly § 68 odst. 3 téhož zákona, neboť správní orgány obou stupňů postupovaly v souladu s relevantní právní úpravou, řádně zjistily skutkový stav, přičemž uvedly, z jakých vycházely podkladů, vypořádaly se s námitkami stěžovatele a své závěry řádně zdůvodnily.

[41] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že správní orgány nepochybily, pokud shledaly splnění podmínek pro dodatečné povolení stavby podle § 115 a 129 odst. 2 a 3 stavebního zákona.

III. c) Námitky proti posouzení věci krajským soudem

[42] K námitce stěžovatele v níž krajskému soudu vytýká, že v případě řady námitek automaticky přebírá argumentaci správních orgánů, Nejvyšší správní soud uvádí, že krajský soud při vypořádání žalobních námitek stěžovatele uvedl důvody, pro které se ztotožnil se závěry správních orgánů. Není tedy pravdou, že krajský soud automaticky převzal argumentaci správních orgánů, a důvodná není ani námitka stěžovatele, že v kasační stížností napadeném rozsudku absentuje právní posouzení věci krajským soudem. Dále nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že krajský soud dovodil své závěry z nezpůsobilých podkladů, neboť z rozsudku krajského soudu je zřejmé, že vycházel z relevantních podkladů obsažených ve správním spise.
[43] Závěr krajského soudu, že vyjádření společnosti GEOtest ze dne 26. 11. 2010 obsahuje ničím nepodložené připomínky je sice poněkud příkré, nicméně nepostrádá logiku, jak tvrdí stěžovatel, neboť závěry v tomto vyjádření, kterými GEOtest zpochybňuje správnost a přesvědčivost závěrů posudků znalců RNDr. Minola a Ing. Chalabaly nejsou skutečně podloženy žádnými novými zásadními skutečnostmi, informacemi či výpočty a je formulováno převážně v rovině domněnek a úvah.

[44] Stěžovatel dále krajskému soudu vytknul, že se vágně a nepřezkoumatelně vypořádal s námitkou zpochybňující správnost tvrzení, že na vzdálenost tří metrů nemůže dojít vlivem statického působení motorového vozidla k reálnému statickému ovlivnění stěny garáže. Z rozsudku krajského soudu je zřejmé, že při vypořádání této námitky vycházel ze závěrů znaleckého posudku RNDr. Minola, což ostatně sám stěžovatel dále konstatuje v kasační stížnosti. Je tedy zjevné, že se o vágní a nepřezkoumatelný postup krajského soudu nejednalo. Postupu krajského soudu, který při vypořádání této a dalších námitek odborně-technického charakteru vycházel z odborných závěrů znalce s příslušnou kvalifikací je správný a nelze mu nic vytknout. Nejvyšší správní soud proto nepovažuje za důvodnou ani tuto námitku stěžovatele.

[45] Dále stěžovatel krajskému soudu vytýká, že se nezabýval zákonností postupu správních orgánů při vypořádání námitky č. 14, kterou podřadily pod námitku č. 10. Nejvyšší správní soud nepřisvědčil ani této námitce stěžovatele, neboť z rozsudku krajského soudu je zřejmé, že se touto námitkou zabýval, a ztotožnil se se závěrem správního orgánu prvního stupně, že otázka stavby inženýrských sítí není předmětem

řízení o dodatečném povolení stavby účelové komunikace (což ostatně připouští také stěžovatel v kasační stížnosti). V případě této námitky stěžovatele krajský soud dále ve shodě se žalovaným uvedl, že projektant domu stěžovatele Ing. V., ve svém vyjádření předloženém stěžovatelem explicitně neuváděl, že příčinou deformací na domu žalobce je budovaná účelová komunikace, není znalcem v oboru statiky a své vyjádření vypracoval pouze jako odborný názor projektanta rodinného domu.

[46] S ohledem na shora uvedené nelze přisvědčit ani námitkám stěžovatele, v níž zpochybnil závěr krajského soudu, že se správní orgán k závěrům znalce Minola přiklonil z jasných a přezkoumatelných důvodů a namítal, že správní orgány se dopustily zneužití správního uvážení a překročily meze volného hodnocení důkazů, když zcela bez důvodu daly přednost znaleckému posudku RNDr. Minola.

[47] Jak již bylo zmíněno, v posuzované věci se jedná o dodatečné povolení účelové komunikace, která má sloužit jako příjezd k jedinému rodinnému domu. Z této skutečnosti je zřejmé, že provoz těžkých vozidel lze v podstatě očekávat pouze po dobu výstavby plánovaného rodinného domu. S přihlédnutím k těmto skutečnostem považuje Nejvyšší správní soud za logickou úvahu krajského soudu, že navržení komunikace na provoz patnácti těžkých vozidel denně ještě neznamená, že na ní bude reálně takto intenzivní provoz probíhat a neshledává v této úvaze krajského soudu jakékoli pochybení. Zároveň je zřejmé, že pokud správní orgány při posouzení věci vycházely z úrovně zatížení komunikace patnácti těžkými auty denně, dostály požadavku stěžovatele vycházet z krajních hodnot, kterého se stěžovatel dovolává v kasační stížnosti.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[48] Uplatněné důvody kasační stížnosti tak nebyly zjištěny a Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).
[49] Současně v souladu s § 120 a § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel v něm neměl úspěch a žalovanému v něm žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobám zúčastněným na řízení žádné povinnosti uloženy nebyly a proto ani ony nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu